

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Lenky Matyášové, Ph.D. a soudců JUDr. Jakuby Camrdy, Ph.D. a JUDr. Ludmily Valentové v právní věci v právní věci žalobce: **SEBATEX, s. r. o.**, se sídlem Hlavní 717, Dolní Smržovka, zast. JUDr. Lubomírem Dokoupilem, advokátem se sídlem Krohova 2354/50, Praha 6, proti žalovanému: **Finanční ředitelství v Ústí nad Labem**, se sídlem Velká hradební 61, Ústí nad Labem, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Ústí nad Labem, pobočky v Liberci ze dne 31. 10. 2007, č. j. 59 Ca 5/2006 - 106, o návrhu žalobce na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti,

t a k t o :

Kasační stížnosti **se p ř i z n á v á** odkladný účinek spočívající v tom, že až do skončení řízení před Nejvyšším správním soudem se pozastavují účinky rozhodnutí Finančního úřadu v Jablonci nad Nisou ze dne 11. 1. 2002, č. j. 1896/02/187980/6388, ve spojení s rozhodnutím žalovaného ze dne 31. 1. 2003, č. j. 6197/170/02/Da, a účinky rozhodnutí Finančního úřadu v Jablonci nad Nisou ze dne 11. 1. 2002, č. j. 1900/02/187980/6388, ve spojení s rozhodnutím žalovaného ze dne 3. 3. 2003, č. j. 6197/170/02/1/Da.

O d ů v o d n ě n í :

Rozhodnutím ze dne 31. 1. 2003, č. j. 6197/170/02/Da, zamítl žalovaný odvolání žalobce (dále „stěžovatele“) proti platebnímu výměru Finančního úřadu v Jablonci nad Nisou ze dne 11. 1. 2002, č. j. 1896/02/187980/6388, kterým bylo uloženo vrácení neoprávněně zadržených prostředků státního rozpočtu ve výši 6 000 000 Kč. Rozhodnutím ze dne 3. 3. 2003, č. j. 6197/170/02/1/Da, zamítl žalovaný odvolání stěžovatele proti platebnímu výměru téhož finančního úřadu ze dne 11. 1. 2002, č. j. 1900/02/187980/6388, kterým byl stěžovateli sdělen předpis penále ve výši 6 000 000 Kč vztahujícího se k uvedeným finančním prostředkům.

Proti těmto rozhodnutím žalovaného podal stěžovatel žalobu, kterou Krajský soud v Ústí nad Labem, pobočka v Liberci rozsudkem ze dne 31. 10. 2007, č. j. 59 Ca 5/2006 - 106, zamítl.

Stěžovatel napadl rozsudek krajského soudu včasnou kasační stížností opírající se o důvody uvedené v § 103 odst. 1 písm. a) a d) s. ř. s. Stěžovatel zároveň navrhl, aby Nejvyšší správní soud přiznal kasační stížnosti odkladný účinek ve smyslu § 107 s. ř. s.

Jelikož k návrhu na přiznání odkladného účinku nebylo konkrétně doloženo tvrzení stěžovatele, podle něhož by pro něho výkon rozhodnutí znamenal nenahraditelnou újmu ve smyslu § 107 s. ř. s. (resp. § 73 odst. 2 s. ř. s.), neboť by způsobil likvidaci jeho podnikání, při němž zaměstnává 35 zaměstnanců, byl stěžovatel Nejvyšším správním soudem vyzván, aby ve lhůtě 15 dnů doložil svá tvrzení příslušnými doklady, zejména daňovým přiznáním k dani z příjmů za roky 2006 a 2007, včetně příloh a dokladem potvrzujícím počet zaměstnanců stěžovatele.

Nejvyšší správní soud následně při posouzení návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti vycházel z následujících skutečností, úvah a závěrů.

Podle § 107 s. ř. s. nemá kasační stížnost odkladný účinek. Nejvyšší správní soud jej však může na návrh stěžovatele přiznat; přitom užije přiměřeně § 73 odst. 2 až 4 s. ř. s. Podle § 73 odst. 2 s. ř. s. lze přiznat odkladný účinek, jestliže by výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro žalobce (zde stěžovatele) nenahraditelnou újmu a přiznání odkladného účinku se nedotkne nepřiměřeným způsobem nabytých práv třetích osob a není v rozporu s veřejným zájmem.

Nejvyšší správní soud po zvážení argumentů stěžovatele dospěl k závěru, že podmínky pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti dle § 73 odst. 2 s. ř. s. jsou naplněny.

Stěžovatel v příloze doplňujícího podání, které bylo Nejvyššímu správnímu soudu doručeno dne 16. 5. 2008, zaslal kopie přiznání k dani z příjmu právnických osob za zdaňovací období roku 2006 a 2007, za tatáž období rozvahu ve zjednodušeném rozsahu, výkaz zisků a ztrát ve zjednodušeném rozsahu (včetně příloh k účetní závěrce) a také analytickou sestavu, která za rok 2006 obsahovala údaj o počtu zaměstnanců ve výši 31,83 a za rok 2007 ve výši 32,42. V příslušném vyjádření pak uvedl, že nedisponuje finanční hotovostí většího rozsahu, hospodaření v letech 2001 – 2005 bylo ztrátové. V letech 2006 – 2007 stěžovatel vyprodukoval zisk, který byl použit na úhradu ztrát z minulých let. Zisk v roce 2007 ve výši cca 3,019 milionu Kč byl ziskem účetním, neboť stěžovatel v tomto roce mohl provést odpočet závazků za společnost TTZ, a. s., která je v likvidaci, ve výši 2,73 milionu Kč. Dlouhodobý finanční majetek v hodnotě 3,698 milionu Kč představuje již dříve nakoupené akcie společnosti Seba, a. s., které měly být znehodnoceny různými převody majetku na jiné společnosti většinovým akcionářem Seba T, a. s. Stěžovatel též uvedl, že částka 12 000 000 Kč, o níž rozhodl žalovaný, by znamenala navýšení jeho závazků na hodnotu cca 20,639 milionů Kč, čímž by vznikla ztráta na hospodářském výsledku ve výši 8,891 milionů Kč a zároveň by se vlastní kapitál dostal do záporných hodnot (6,572 milionů Kč). Stěžovatel by pak dle svého vyjádření byl předlužen a musel vstoupit do likvidace. To by také znamenalo ztrátu pracovních míst, a to zejména u žen v okrese Teplice, kde je vysoká míra nezaměstnanosti.

Žalovaný ve svém vyjádření ke kasační stížnosti doručeném krajskému soudu dne 19. 2. 2008 s přiznáním odkladného účinku kasační stížnosti nesouhlasil a uváděl, že dle sdělení finančního úřadu stěžovatel nemá na pracovišti Smržovka žádné zaměstnance. Pracují pro něj zaměstnanci společnosti Hansa-textil, s. r. o, která má sídlo na stejné adrese jako stěžovatel. Z dotace pořízená linka je umístěna v prostorách společnosti LITMAS, s. r. o., která ji uváděla ve své výroční zprávě jako svůj majetek a výsledky činnosti této linky uváděla jako výsledek svého hospodaření. Stroje se v areálu dané společnosti stále nacházejí, již rok však nejsou v provozu a vážně na nich zástavní právo ve prospěch finančního úřadu. Další část výroby stěžovatele se nachází v obci Košťany v okrese Teplice. V současnosti nejsou po stěžovateli daňové nedoplatky vymáhány a při jejich případném vymáhání je finanční úřad schopen zvolit takové exekuční nástroje, které nebudou mít za následek možnou likvidaci stěžovatele.

Nejvyšší správní soud se seznámil s podklady předloženými stěžovatelem. Z předložených materiálů vyplývá, že stěžovatel vykazoval v minulých letech daňovou ztrátu, kterou v letech 2006 a 2007 odečítal od základu daně. Po zhodnocení všech relevantních údajů dospěl Nejvyšší správní soud k závěru, že vymáhání částky 12 000 000 Kč by skutečně mohlo vést až k ukončení činnosti stěžovatele.

V tomto ohledu lze odkázat např. na usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 5. 10. 2004, č. j. 6 Afs 25/2003 - 59, www.nssoud.cz, dle něhož *„nenahraditelná újma, která by stěžovateli při výkonu nebo jiných právních následcích rozhodnutí mohla vzniknout, a jež je základní podmínkou pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti [§ 73 odst. 2 s. ř. s.], musí představovat výjimečný a závažný stav, který již nelze v dalším běhu času nijak odčinit. Právě případné ukončení podnikatelské činnosti stěžovatele či jeho zánik (a v důsledku toho i ztráta pracovních míst zaměstnanců stěžovatele), by nepochybně představovaly takovou nenahraditelnou újmu, která je nevratná.*

Nejvyšší správní soud posoudil žádost o přiznání odkladného účinku i z hlediska zbývajících podmínek stanovených § 73 odst. 2 s. ř. s. Neshledal přitom, že by se přiznání odkladného účinku v daném případě jakkoli dotklo práv třetích osob ani že by takové rozhodnutí bylo v rozporu s veřejným zájmem. Ani sám žalovaný ve svém vyjádření žádný takový konkrétní důvod neuvedl. K tomu Nejvyšší správní soud dodává, že bere na vědomí sdělení žalovaného, že by výkon rozhodnutí byl veden takovým způsobem, který by nevedl k likvidaci stěžovatele, avšak není zřejmé, jakým způsobem by bylo možné při vymáhání uvedené částky riziko likvidace stěžovatele vyloučit. S ohledem na princip právní jistoty z hlediska postavení stěžovatele do doby rozhodnutí Nejvyššího správního soudu o věci samé proto soud rozhodl o přiznání odkladného účinku.

Nejvyšší správní soud rovněž uvádí, že si je vědom toho, že o odkladném účinku žalobě nebylo v průběhu řízení před krajským soudem rozhodováno, a proto nebyl ani přiznán. V souladu s usnesením Nejvyššího správního soudu ze dne 6. 12. 2005, č. j. 2 Afs 77/2005 - 96, publikovaným pod č. 786/2006 Sb. NSS, pak připomíná, že *„odkladný účinek podle § 107 soudního řádu správního může být v řízení o kasační stížnosti přiznán a působit nejen ve vztahu k přezkoumávanému rozhodnutí krajského soudu (či jeho části), ale i přímo ve vztahu ke správnímu rozhodnutí (či jeho části), k jehož přezkumu se dotýčné řízení před krajským soudem vedlo“.*

V citovaném rozhodnutí je taktéž uvedeno, že „*je nutné v těchto výjimečných situacích (pozn.: když jsou naplněny podmínky dle § 73 odst. 2 s. ř. s.) po dobu trvání přezkumného soudního řízení výkon či případně jiné právní následky správního rozhodnutí pozastavit, protože v opačném případě by samotné přezkumné řízení soudní ztratilo podstatnou část svého základního smyslu, jímž je nepochybně bránit tomu, aby právní poměry osob byly upraveny či ovlivněny nezákonnými rozhodnutími veřejné správy*“.

V souladu s předmětným usnesením Nejvyšší správní soud rovněž uvádí, že přiznání odkladného účinku pouze vůči rozhodnutí krajského soudu, za situace, kdy byla žaloba zamítnuta, by nemohlo vést k odložení účinků správního rozhodnutí po dobu trvání řízení o kasační stížnosti. Proto je třeba rovněž určit, zda se odkladný účinek vztahuje 1) pouze na rozhodnutí krajského soudu nebo jeho část, nebo 2) pouze na správní rozhodnutí, k jehož přezkumu se dotýčné řízení před krajským soudem, v němž bylo kasační stížností napadené rozhodnutí vydáno, vedlo nebo vede či na část tohoto správního rozhodnutí, anebo konečně 3) ve vztahu k soudnímu i správnímu rozhodnutí (či k jejich částem) současně.

Za dané situace Nejvyšší správní soud konstatuje, že vyloučení hrozby výkonu rozhodnutí se musí vztahovat k platebním výměrům Finančního úřadu v Jablonci nad Nisou ze dne 11. 1. 2002, č. j. 1896/02/187980/6388 a č. j. 1900/02/187980/6388, neboť ty jediné představují vykonatelná rozhodnutí, jejichž výkon by mohl stěžovatele ohrozit. Je třeba vycházet z toho, že odvolání proti těmto platebním výměrům podle § 48 odst. 12 zákona č. 337/1992 Sb., o správě daní a poplatků, nemají odkladný účinek (tudíž zamítavé rozhodnutí žalovaného má vliv jen na jejich právní moc, a nikoli na jejich vykonatelnost), stejně tak jako ze zákona nemá odkladný účinek ani žaloba podaná proti odvolacím rozhodnutím žalovaného (§ 73 odst. 1 s. ř. s.), navíc o ní bylo pravomocně rozhodnuto.

Proto Nejvyšší správní soud vymezil rozsah odkladného účinku tak, že jeho přiznáním se pozastavují až do skončení řízení před Nejvyšším správním soudem účinky citovaných rozhodnutí Finančního úřadu v Jablonci nad Nisou ze dne 11. 1. 2002 ve spojení s rozhodnutími žalovaného ze dne 31. 1. 2003 a 3. 3. 2003. Ve vztahu k rozhodnutí krajského soudu není v tomto případě důvodu kasační stížnosti odkladný účinek přiznávat.

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 4. června 2008

JUDr. Lenka Matyášová, Ph.D.
předsedkyně senátu

